

KIRKEBLAD

FÖR

DAVIK

Nr. 77	Utkommer hver måned	Februar 1937	Utgiver og redaktør: Sogneprest Slaattelid Davik	8. årg.
--------	---------------------	--------------	--	---------

Morgonsalme.

Mel.: Fra himlen høit.

Sjå dagen renn i aust på ny,
og morgonroden gyller sky.
No strøymer sol kring fjell og strand
og strør sitt gull på hav og land.

For kvila og for nattefred,
for ljøs og dag du sender ned,
hav takk, vår Gud, som er so god!
Sign oss i dag, gjev kraft og mod!

Med kjærleik styr vår hand og munn,
og kveik ditt ljøs i hjartegrunn!
Giv oss ditt rike hjartelag
og lys din fred kring oss idag!

Når so vår dag til ende er,
ver oss med fred og nåde nær.
So vil me evigt lova deg
som kveikjer ljøset på vår veg!

Biskop Støylen i Nynorsk salmebok.

Opsettelse.

Når jeg får god tid vil jeg kalle
dig til mig igjen. Ap. gj. 24, 25.

Den fangne apostel Paulus står for lands-
hovdingen Feliks, denne greske trelle som
hadde svunget sig op til rømersk landshov-
ding og som historikeren Tacitus gir dette
vidnesbyrd: »Han utøvet en konges makt
med en trelles sinn.» Apostelen hadde talt
slik at Feliks følte sig truffet i sin samvit-
tighet; derfor bad han ham gå bort. Sa
vidde han senere ved leilighet kalle ham til
sig. I to år satt Paulus der i fangenskap,
men vi hører intet om at Feliks fant leilighet
til å høre ham senere.

Her står Feliks for oss som et advarende
eksempel på faren ved å opsette sitt oppgjør
med Gud, når man blir truffet i sin sam-
vittighet. Det er i det hele en almindelig
erfaring, at begynner man først å opsette
religiøse avgjørelser, kommer man aldri til

nogen avgjørelse. Hjertet blir varmt ved
Helligåndens ild, men så utslukker man il-
den. På den måte blir hjertet stadig av-
kjolet og til slutt koldt og hårdt. Det er
veien til fortapelse. Vi skal alltid huske på,
at det har avgjørende betydning i kristen-
livet fra først til sist, at påminnelser og til-
skyndelser fra Gud blir fulgt — og det
sfraks med en gang. Her tåles ikke opset-
telser. — Er vi Guds barn, så drives vi av
Guds ånd. Han arbeider i våre hjerter, som
er hans tempel. Han tukter, trøster, opplyser,
veileder. Vår oppgave er å være lydhøre og
uten opsettelse følge Guds anvisning. Kun
således kan vi åndelig utvikles. Vi er under
opdragelse. Vi må ikke være gjenstridige
og bedrøve den Helligånd.

Til kristenlivets varsomme og forsiktige
førelse hører, at alt som heter opsettelse og
er ulydighet mot Ånden, ikke finner sted.
La oss følge hans vink og det med om-
hyggelig nøiaktighet.

Gi kraft å følge
hvert Åndens vink, o Krist!
Om storm og bølge —
jeg nar da målet hist.

Fra »B. og H.«

Bønn.

Herre Gud, himmelske Fader, vi ber dig: Gi din
Hellige ånd i våre hjerter og ophold oss i din nåde
og bevar oss i alle anfektelser, så vi ved din Ånds
hjelp kan vandre i din vilje og i all nød trøste oss
til din godhet. Ved Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Manns verk og manns ferd.

(Framhald).

Lat meg so fortelja um ein ung gut eg
kjenner, og lat meg høyra kva du meinar
um han. — Han er ein frugen arbeidsmann,
er evnerik og vaken. Men noko storverk i

vanleg meining har han ikkje gjort i nokor leid. Ingen vilde falla på å setja han med bilete i bladi, og aldri har han tenkt på noko slikt sjølv heller.

Men konfirmasjonen sin tok han på ålvor. Han lova å vera trugen mot Gud, og det har han freista vera sidan. Sjeldan har plassen hans i kyrkja vore tom, og han har halde lag med dei som vil høyra Gud til. Han var den einaste av jamnaldringane mellom gutane som skreiv seg inn i det kristelege ungdomslaget og den einaste som kom til altars etter den fyrste gongen. Og han har halde ved. Dei andre hadde ikkje betre vit, dei stikla på han for dette i fyrstingi. No får han vera i fred. Ja, no har fleire av kameratane snutt um og, og det er vel ikkje minst han å takka. For inst inne laut dei vel sanna at han var den som gjorde rett, og dei spake ordi han let falla til dei av og til, seig nok djupt ned. Ikkje so at han var so mjuklynd av naturi. Han var helst noko bråhuga, og mang ein gong hadde han hard strid med seg sjølv. Dei hende nok at han kom i skade for å seia ord både heime og ute som han sjølv best kjende ikkje sømde seg for ein kristen. Men han fekk styrke til å gjera upp i slike høve og til å tøyma seg sjølv meir og meir. Sann og ærleg vilde han vera både mot Gud og seg sjølv og andre menneskje. Strid var det for han i so måte og, og tidt såg han det lukkast so ringt. Men nederlagi fekk ikkje føra han burt fra Gud; til Gud måtte han med alt. Og det ordet fekk han mellom folk, at han kunde dei lita på.

Han lever livet sitt i truskap mot Gud, og held det for det største å vera på hans vegar. Og han gjer det med heil og glad hug.

Er ikkje det manns ferd å føra *den* striden livet igjennom?

Sokneprest **R. Indrebø**
i Menighetsblad for Askvoll.

Davik sokneråd har for 1937 valt til formann soknepresten, næstformann lærar Aardalsbakke, rekneskapførar R. P. Daviknes, revisorar A. R. Daviknes og P. Drageset med H. H. Hamre som vararamann. — Desse ofringar vart fastsette: 1. påskedag til Menighetsfakultetet, 1. pinsedag til heidningmisionen, 1. juledag til siukepleien.

Nattverden.

Kvifor trengst det at me gjeng til altars? Det er eit spørsmål som Anden sjølv driv fram i ein. Og han tok brødet, takka, braut det, og gav dei og sa: Dette er min lekam som vert gjeven for dykk. Gjer dette til minne um meg!« (Luk. 22, 19). Her er svaret: Det er *Guds vilje*, og Guds Ande gjev ikkje fred, når Gud *krev* noko.

Kva er det so som *hender* det menneskje som bøyggjer hjarta og kne ved altaret og tek imot Kristus? Ein får hjelp frå Jesus.

»Jeg kommer her med hjertegråt
fordi jeg vet mig ingen råd
og redning i min syndenød,
hjelp mig, o Jesus, for din død!«

Kva vert det so av *menneskjeredsla*, redsla for åtgaum og utidig kritikk og misstyding? Syndaren hev møtt Frelsaren og treng ikkje reddast um so alle vonde makter set hovudi saman for å tyna honom. Han er hjå Gud. Han er i Herrens hand.

So eg lyfta vil mitt auge
opp til Gud, min fader stor,
takka han for nådelauget,
taka honom på hans ord.
Gjerningi han sjølv tok til,
han til siger føra vil.

Og endå eit lite ord affåt: »So otte de et dette brødet og drikk denne kalken, forkynner de Herrens død til dess han kjem.« (1. Kor. 11, 26). Kanhenda vert det slik at den hjartegråt og hjelpeløyse som driv deg til å taka imot Jesus, vert det som opnar vegen ogso for andre, dei som endå berre skodar på og ser til

— Inntil jeg fant det kildepring,
gikk jeg på tørre veie.
Jeg søkte trøst i mange ting
som kunde ei fornøie
den sjels attrå som i mig la,
og enda ei jeg tenkte på
å søke til det høie.

Du som les dette: — kva er det som held deg burt frå Herrens bord? Guds vilje er det minsto ikkje! Dersom det er ærleg tvil du strid med, so tak Gud på ordet hans og gakk, og sigingi skal ikkje utebli, men strømmar av nåde skal flyta til deg, slik som du aldri kunde tenkt.

Lat det verta ei nyttårs-uppgjerd ogso dette: a »seta brødet og drikk kalken,« »forkynna Herrens død til dess han kjem»

Johanne Bakke.

Våre døde.

22. des.: Klara Lofnes, dotter til avlidne Ole M. Lofnes; f. 1923; giktfeber.
 26. des.: Hjørdis Liset, dotter til Sivert U. Liset; f. 1936.
 2. jan.: Reiel Martinusson Endal; e. gbr.; f. 1881; lungebrand.
 3. jan.: Ragnhild Amundsdr. Endal, kona til kårmann Martinus Endal; f. 1851; alderdom.
 9. jan.: Marta Olsdr. Nordtun, Kjølsdal; ug. tenar; alderdom.
 9. jan.: Ole Jakobsson Berstad; e. kårmann; f. i Rørvik, Hyen, 1858; alderdom.

Eg set mi lid til Guds nåde æveleg og alltid. Salme 52, 10.

Notisar.

Døpte: 26. des. Anna Petra Ellen, f. 12. okt. av f. John Pedersson Muri, Bortne, og k. Brite Ellingsdr. (f. Bortne). — 1. jan. Jon Reidar, f. 5. des. av f. Simon Andreasson Øverland, Indredavik, og k. Alma Jonasdr. (f. Midtbø).

Døypenamn. I 1936 var det døypt 54 born frå Davik. Av desse fekk 37 norske namn: Arne, Rolv (2), Helge, Olav, Erlend, Roald (2), Egil, Oddvar, Haldor, Gudmund, Knut, Steinar, Kjell, Sigmar, Torbjørn, Kjellaug (2), Aslaug, Valborg, Oddlaug, Borghild, Oddrun, Solveig (2), Astrid, Jorunn (2), Malfrid, Gerd, Bjørg, Hjørdis (2), Kari (3). — 17 hadde utanlandske namn: Martin (av latinsk Martinus), William (engelsk), Lars (av latinsk Laurentius), Ansgar (tysk), Albert (tysk), Arnold (tysk), Hans (tysk, av det bibelske Johannes), Nils (dansk av det greske Nikolaos), Marit (av latinsk Margarita), Anna (3; bibelsk), Helene (2; gresk), Kristina (latinsk), Margun?, Klara (latinsk).

Soknerådsval for Rugsund sokn vart halde 13. og 26. desember. Det var 50 som røysta. Valde vart: Karl Haugland 45 røyster. Ivar Rise 39, Albert Bakke 37, lærar Husevåg 36, kyrkjesongar Hausle 36, Sakarias Dybedal 34, John Runshaug 32, Kristian Hunskaar 32, Severin Lofnes 32, Ole M. Totland 30 (etter lutdraging). — Varamenn: Lærar L. Førde 30, Leif Fløtre 28, Johan Kvamme 26, lærar Torheim 26, lærar Leite 26. — Vidare hadde Erling Leirgulen 25 r., kyrkjesongar Aurvoll 22, R. Holvik 21, V. Gangsøy 19, Johan Oldvide 18, lærar Midthjell 17, Josef Elde 16, Kristofer Heggheim 16, Hans Hennøy 16, lærar J. Hatlegjerde 14, Kåre Almenning 13, Edv. Tytingvåg 13, Anders P. Nore 13, M. Ødegård 9, Kristofer Husevåg 8.

Soknerådsval i Aalfot vart halde 27. des. 25 røysta. Valde vart: Lærar R. Førde 20 røyster, Rasmus O. Myklebust 20, kyrkjesongar Bruland 20, Karl K. Sigdestad 15 (etter lutdraging). — Varamenn: Martinus O. Myklebust 15, Ivar Torheim. — Dernæst hadde Samuel Torheim 13, Hans

O. Myklebust 9, Karl J. Isane 10, Andreas Vik 5, Lars Torheim 3, Lars Midthjell 1.

Ofringar og kollektar 1936. Davik kyrkje: 19. jan. til Umstreifarmisjonen kr. 13.54. 2. febr. til Kinamisjonen 26.70. 24. mars til Ungdomsforbundet 24.70. 10. april til Nordfjord ungdomsskule 31.33. 12. april til sjukepleien 61.99. 28. juni til heidningmisjonen 252.42. 19. juli til det Blå Kors 24.37. 25. des. til dei skadelidne ved Loenulukka 68.33. Tils. 503.38. — Rugsund: Til heidningmisjonen 100.78; til Menighetsfakultetet 51.85; til Nordfjord ungdomsskule 19.58; til Ungdomsforbundet 15.22. Tils. 187.43. — Totland: Til heidningmisjonen 30.25; til Nordfjord distriktslosje 57.50; til Nordfjord ungdomsskule 27.64; til indremisjonen 65.00. Tils. 180.39. — Aalfot: Til sjømannsmisjonen 20.15; til Umstreifarmisjonen 22.75; til sjukepleien 29.70; til det Blå Kors 22.05. Tils. 94.65.

Ofring: 26. des. i Totland til sjukepleien kr. 36.25.

Basarar: Rugsund 24. okt. kr. 171.26, bytt mellom heidningmisjonen og Kinamisjonen. — Berle til heidningmisjonen 195 kr. — Aalfot 30. okt. til heidningmisjonen 135 kr.

Til kyrkje i Kjølsdal kom inn på basar 28. des. 480 kr. netto. Kyrkjenemnda meldar at no ved nyttår har ein umlag 15 400 kr. til byggjinga.

Nytestamente. Dei som gjerne vilde ha seg eit N. T., men har lita råd å kjøpa, kan få eit gratis ved å venda seg til soknepresten.

»Gaver til gamleheim for Davik 1936. Maurstad og Rimstad kvinneforening kr. 625.42. Dombestein krets 26.95 + fra en privatmann s. st. 10. Skatestrømmen 110.64. Isane 30. Bjørnø 37. Aalfot 115. Torheim 59.38. Anonym 110. Anonym 50. Nordstrand 116.04. Gangsøy 78.65. Rugsund 157.11. Renter av disse beløp 21.93. Davik krets 168.52. Gave fra fru Amalie Eide 200. Lefdal krets 92. Ialt innk. i 1936: 2 008.64. Tidligere innk. ca. 3 441.90. Kontantkapital 1. januar 1937 kr. 5 450.54. Hertil litt renter.

Med takk til alle givere tør vi fremdeles be om folks velvilje ved å arbeide videre for saken.

For styret i Davik gamleheim.

Jonas Brobakke,
f. t. form.»

Til Gamleheimen er etter nyår innkome: Frå Kjølsdal Krins 60 kr. — Maurstad og Rimstad kvinneforening 113.62.

Kyrkjeleg statistikk for 1936.

	Davik	Rugsund	Aalfot	Ialt
Fødde	20	36	7	63
Derav uekte	0	0	0	0
Døpte	13	21	6	40
Konfirmera	7	28	5	40
Vigde i Davik	6	11	0	17
Vigde andre stader ...	6	3	0	10
Jordfesta	10	20	1	31
Altargjestar	325	561	73	950

Til sjukeøktlaget er kome inn: Basarar: Bryggja 200 kr., Aalfot 100, Haus 88, Reksnes 110. — Merke: Elde 1.80, Aalfot 6, Kjølssdal 4, Rimstad 2.40, Reksnes 2. — Lodd: Aalfot 11, Kjølssdal 10, Rimstad 5, Reksnes 5, Elde 3.25. — Offer i Totland 36.25.

For 100 år sidan. Døde: 4. febr. 1837 Augustinus Erichsen Krabbestie, husmann, 53 år. — 14. febr. Ragnilde Pedersdtr. Falkevig, tjenestepike, 57 år.

»Davik Herad 1837—1937«. Det er i år 100 år sidan formannskapslova vart gjeva, og dermed det kommunale sjølvstyre grunnlagt. Med tilhøve av dette har ei nemnd, med lærar Aardalsbakke som formann, etter vedtak av heradstyret gjeve ut eit jubileumsskrift: Davik Herad 1837—1937. Boka er på 128 sider med ikkje få bilete. Vi får her ei forvitneleg utgreiding um slikt som heradstyret har havt fyre seg i desse 100 år og dermed eit utsyn over den veldige utvikling på alle omkverve som har gått fyre seg i denne tida. Boka gjev ei mengd med interessante opplysningar, og burde lesast av alle vaksne i heradet.

Gudstenester:

1. sund. i fasta, 14. februar: Totland.
2. sund. i fasta, 21. februar: Davik.
3. sund. i fasta, 28. februar: Rugsund.
- Midfaste sund., 7. mars: Aalfot.
- Maria bodsk. sund., 14. mars: Davik.
- Palmesundag, 21. mars: Totland.

Kvittering for kontingent. Andreas Aarset, Endre Kolset, Ole O. Myklebust 5 kr. — Martinus Høiland, lærar Eikås, J. Fløtre, Peder M. Sigdestad, Mrs. Kristina Petterson 3 kr. — Matias Bortne 1.50. Jakob Bakke, Anne H. Bortne, Ingeborg Rimstad, Martine P. Løfdal (Eid), Matias A. Eikås, Kristofer Sundal, Sogni Kjølssdal 2 kr. — Kristen Bortne, Gustav Sigdestad, Hans B. Kjølssdal, Rasmus J. Sundal, Ole A. Leite, Jens Reksnes 2.50. — Tils. kr. 60.50. Dette er motteke fyre 1. januar. Hjarteleg takk til alle.

Eg har enno ikkje fatt rekning frå prentaren, so rekneskap for 1936 kan ikkje koma fyrr i neste nr.

En liten minnekrans.

Min kjære gode mor, Rakel Ishaug, døde stille i tro på sin frelser søndag 6. desember. Jeg vil herved få lov å binde en liten minnekrans som min takk og siste farvel. — Det er vel med andre som det er med mig, nar mor går bort ved dødens bud, sa star vi igjen med vemod og tarer med minnene om henne som gav det beste hun visste i arbeide og slit for oss, sine barn, med denne ene tanke, at det matte gå oss vel for tid og evighet. Denne omsorg og kjærlighet begynte da hun satt ved vår vugge. Mor lot oss høre den første sang her på denne jord:

»Den fyrste song eg høyra fekk,
var mor sin song ved vogga;
dei mjuke ord til hjarta gjekk,
dei kunde gråten stogga.»

Min mor som nu var snart 90 år var prøvet med motgang og trengsel. Av sine 9 barn måtte hun følge 5 til graven; 2 av dem blev lagt i samme likkiste. Nogen få år etterpå måtte hun følge min far den samme vei. Jeg var 6—7 år dengang og husker hvordan min mor satt på likbåren nede ved naustet, da han skulde føres til det siste hvilested; hun gråt så sårt og vi barna stod omkring henne. Kort tid efter fulgte jeg mor sent en kveld op fra sjøen, og hun sukket så tungt utav sitt forpinte hjerte: »Å herre Gud!»

»Han hører hvert sukk som i nattens mulm,
fra dypet til himmelen stiger.»

Mor fikk kraft fra Gud til å bære med frimodighet det han la på henne av trengsel og sorg. For Guds ord var henne kjær; det var hennes trøst og tilflukt i liv og død.

Å alle dere som ennu har mor i live, gi henne kjærlighetens og ømhetens blomster, mens der ennu er anledning! De blomster som vi legger på hennes kiste eller grav, ser hennes øine ikke nar de er lukket i dødens stille søvn. Og måtte Gud hjelpe oss alle som har foreldre og søsken som er flyttet hjem til Gud, at vi får sees igjen:

Gud late oss alle møtes glad,
og ingen av våre savne.
Det unne oss Gud for Kristi blod,
vi måtte i himlen havne.

Tilslutt vil jeg si alle dem hjertelig takk som har vært snild mot mor, alle naboer og kjente som viste henne kjærlig deltagelse i liv og død. Gud signe dere alle!

Alle Kirkebladets lesere hilses med ordene i Joh. ev. 11, 25—26.

Jens R. Ishaug.

Småstykker.

Tro og visshet. Professor Hallesby skriver: De gamle haugianere sa: »Å tro, det er å komme til Kristus med sine synder.« Og det er sant. Den som bekjenner sin synd for Gud hver dag, han er et troende menneske, uansett om han har visshet eller ikke. Tro er ikke det samme som visshet. Visshet er en form av troen, nemlig troens modne form. Derfor er troen tilstede før vissheten, liksom kornets grønne spire er til stede før de modne aks. Troen er en betingelse for synderens frelse. Vissheten derimot er en følge og en frukt av denne frelse.